

всѣмъ одинаково разумно и весьма одинаково понятно. Се есть голубое условие нашего пожирена и спознания, бо только слава раста слава faciant amicis. Въ мусимъ знати и ась одинаково разумнѣ, що можно боронити, для кого пращивати и чога добиватися. Не закрыивати передь собою, шо доси не ма такои ясности и сподѣности нашихъ народнои идеи, хотяи наша исторична живувшость и наша дотепершана дѣятельность подъ австрійскимъ правительствомъ подають доволъ певну и непохвбну подставу до повного розьясненя нашей народнои идеи.

Кто не хоче остатися доктринеромъ, сей не може заподѣивати нашу историчнои живувшости и нашей дотепершанои дѣятельности, котрой пододѣт будо конституційне признание Русинѣвъ яко самостоятелнои народности, рѣвноуправленю съ другими народами Австрій. Та наша исторична живувшость и дотепершана дѣятельность заявили руску народность яко самостоятелну и отрубну такъ супротивъ польского, якъ и великорусского народа. Мы не хочемо тутъ говорить о науковыхъ выводахъ и доказавъ такихъ авторитетѣвъ въ науцѣ, якъ Миклошичъ, Ягичъ (професоръ слав. язика въ Петербургѣ), Потебня, Костомарѣвъ, Пилипъ, Малиновскій, Максимовичъ, и ин. др., котры доказали и основно пояснили ту самостоятелность руской народности. Мы не хочемо згадувати и о томъ, шо руска народность теперь вже признава въ ученѣхъ свѣтѣ нѣмецкомъ, французскомъ, английскомъ и италійскомъ яко совсѣмъ самостоятелна и отрубна такъ отъ польскои якъ и великоруской народности. Мы только пригадаемо, шо нашъ найпершій дѣятель политичный, наше товариство „Головна Руска Рада“ р. 1848, котре було товариствомъ всѣхъ Русинѣвъ, нашъ найзнаменитѣйшій писатель и ученъ въ посередѣ галицкихъ Русинѣвъ, котры по большій части були разомъ изышны политичными дѣятелями, — ась они заявили нашу народность передъ лицемъ свѣта яко самостоятелну, отъ обохъ сусѣднихъ народѣвъ отрубну, и шо на той подставѣ и на основѣ фактичного стану руска народность абстала яко така самостоятелна национальность законно узнана такъ передконституційными законами якъ и самою конституцією, и шо только яко така, ма она тѣ права, якихъ боронити мы теперь забирасямо. Подносити противъ сего якъ небудь сомнѣня и повертатися на иншу дорогу, значилобы столько, шо перечити нашу историчну живувшость и дотепершану политично-народну дѣятельность австрійскихъ Русинѣвъ, противорѣчити узаконеному ста-

новинцу руской народности и подрывати конституційный и въ загалѣ законный основаня нашего народного существованя. Въ Русинѣхъ и въ нашѣхъ представителяхъ, безъ взгляду на то, чи они прихилились до панславянской а взгляду панроссійской идеи, чи нѣ, ась они на дѣлѣ вступалися за тою самостоятелною (мало-) рускою народностью и за питомымъ рускимъ языкомъ народнымъ, и для такъ понятию народности и сего а не иншого языка жадали и жадають рѣвнихъ правъ въ школахъ, урядѣхъ и въ публичномъ житю. Хотя у насъ буди проявились прихильники панроссійской идеи, хочъ литературный поглядъ интеллигентныхъ Русинѣвъ галицкихъ въ многѣхъ еще роходатся, а всежъ таки никому не приходило и не приходило на гадку, жадати введеня великорусского языка до нашихъ школахъ и урядѣвъ и домагагтися законного признаня великорусской народности за идентичну съ (мало-) рускою и за рѣвноуправленю въ Австрій. Мимо рѣвнонародныхъ стремлень литературныхъ, жимо проявившихся у насъ панславянскихъ и панроссійскихъ идей, прихильники и найгорачѣйшій подвижники тыхъ идей уживали и уживають только питомого руского языка народного, скѣлько раздѣвъ приходится имъ працювати для народа и говорити впродѣ до народа. На подставѣ дотепершаныхъ заявлень нашего народнои житя и на подставѣ законного признаня (мало-)русской народности самостоятелною и отрубною отъ обохъ сусѣднихъ народѣвъ заведено въ руской части Галичины (мало-)русскій языкъ въ народныхъ школахъ и въ руской гимназійхъ яко выкладовой, а въ прочахъ гимназійхъ яко взглядно обовязковой; на тойже саяой подставѣ утворено въ львовскомъ и черновецкомъ университетѣ катедры (мало-)русской литературы и руского языка, а въ львовскомъ призовлено еще кѣлька катедры на теологичномъ и правничомъ выдѣлѣ. Тойже саяой языкъ русскій яко красивый признано въ всѣхъ урядахъ рѣвноправными, коли тымчасомъ о языкѣ великорускомъ сего никакъ не можна сказати. Нашъ учебникъ школьный, та головна подставка народнои образования, наша правничя терминологія, уложена еще при участя Я. Головацкого, нашъ популярный шельма, чи то „Просвѣто“ ч. „обществомъ Качковского“, чи о. П. Наумовичемъ и др. выдаванъ, цѣла наша литература, котра вже стала предметомъ науки, — все то ась писане въ томъже (мало-) рускомъ языкѣ и съ повною сподѣностью его самостоятельности.

Такъ отже суть уже даны найголовнѣйшій и непохвбный основы нашего народнои быту и розвою, они суть вже

правно узаны и узаконены и теперь вже никакъ не дасться ихъ заперечити, а тымъ жешище подрывати и якими новыми теориями заступити. Если отже нашъ народъ мае дальше поступати и розвиватися, если политично-народна дѣятельность русскихъ партій мае выплывати ась яснои, правдивои идеи, и мае бути позитивною и для народа хосепною, — то она муситъ конечно держатися дотеперь вже вытвореного идеалу повной самостоятельности руского народа и старатися не только сей идеалъ боронити и нескалнымъ задержати, але такоже сего дальше розвивати и въ житю выновити. При томъ всѣмъ треба еще и то сказати, шо только такую працю для власного народа могутъ русскіе партіи служити его добру и въ той сподѣной а яснои идеи агодиво спѣльными силами трудитися и спѣдно съ оуби народѣ до поступу и розвою поддвигати, а съ другой стороны, только тымъ способомъ могутъ Русинѣ найотповѣднѣйше отперти отъ себе тѣ такъ шкодливый, хочъ безосновный замѣты и подозрѣваня вороговѣ, будьтобы праца руской интеллигенціи не змѣрала до добра власного народа, але зверталась до якоисъ противонароднои и противодержавнои агитаціи на чужу користь.

Зобравши все разомъ, шо доси було сказано, условія возможной згоды межъ рускими партіями представляются, якъ слѣдуе:

I. Згода партій мае обнати цѣлу народно-политичну дѣятельность руского народа въ Австрій.

II. Литературный пытаня и споры оставаются рѣшеню самон науки и литературы, а рѣжницѣ литературныхъ поглядѣвъ и стремлень не повинны бути причиною выключеня отъ участи въ спѣдной, на згодѣ всѣхъ партій опертѣой народно-политичной дѣятельности.

III. Цѣлею згоды рускихъ партій ась спѣдна дѣятельность всѣхъ Русинѣвъ для обороны и успѣшного сусѣдно-политичного розвою руского народа въ Австрій на основѣ узнаной и узаконенои самостоятельности (мало-)русской народности.

IV. Щобы осуществити тую згду, слѣдуе перевести реорганизацію всѣхъ рускихъ товариствъ выхвающихъ на народно-политичну дѣятельность Русинѣвъ, а взглядно основувати новы товариства, котрыбы на подставѣ згоды всѣхъ рускихъ партій старалися розбудити въ всѣхъ рускихъ громадахъ и повѣтахъ живу народно-политичну дѣятельность.

Только така згода, оперта на яснои а всѣмъ спѣдной идеи самостоятельности руского народа, выдаеся намъ едино мо-

жливую, жизнениую и для нашей Руси спасительную.

О томъ, отъ кого повиннабы выйти инициатива до такой згоды и кто являеся ея перевести, поговоримо въ особбой статіи.

Реформа народныхъ школъ.

„Non scholae sed vitae“
(Далис.)

XIV-е пытанье. Чи дотепершаный надѣръ школьный мѣсечной ась успѣшный и чи былъ заповненъ лучшою и успѣшнѣйшою его дѣятельностью не будо бы пожеланымъ, щобы председателю мѣсц. рады шк. именуемымъ, и такоже щобы оуби членами мѣсц. рады шк. мала право усунути а евинувшии развѣты мѣсц. раду школьную?

Со и слѣдующе пытанье подобно ась III и VII пытанье инвентаря тнуть духомъ старого абсолютизма и централизаціи, дарма шо углошенъ людями, у котрыхъ все автономія на языкѣ. Пытаня тѣ и дотычно алагоджене нѣ въ провѣтѣ новыхъ законѣвъ шк. подитоманъ ибывто необходимою конечностью, шо „найинѣшный надѣръ шк. мѣсечной ась безъ успѣшный, дѣятельность тыхъ надѣровѣ показалась въ практицѣ дуже недостаточною, а много мѣсц. радѣ школьныхъ остае цѣлыми роками въ бездѣльности“.

Мы вже доволъ пояснили, якъ суть властивыя причины того справдѣ сумного обяву бездѣльности и неждарности многыхъ мѣсц. радѣ школьныхъ и надѣровѣ. Однакоже мѣрдолий сѣеры не хотять добачити сихъ властивыхъ причинъ и замѣты ихъ усунути и тымъ способомъ ало направити обмежувать компетенцію радѣ мѣсечныхъ, усунувать автономію, а жадають, яко едино спасительне средство — централизацію!

Въ томъ дуѣвъ поступила польска анкета школьна и предложила въ „проектѣ новыхъ законѣвъ шк.“ ослѣ якъ ачѣны дотепершаного III-го закона школьного: Насампередъ замѣнено § 16 III-го закона шк. тымъ, шо замѣтея установленя мѣсц. надѣровѣ школьного призвано председателю мѣсц. рады шк. право, отъ часу до часу видѣдувати школу и зробленъ помѣчени педагогично-дидактичній предмѣтаны окр. радѣ шк. Кромѣ того въ „проектѣ“ вставлено § 19, шобла котрого окр. рада шк. може небадыть председателѣвъ и членѣвъ мѣсц. рады шк. обкладати карамы 20—100 р., усунувати председателѣвъ и на ихъ мѣсцѣ именувати*) иншихъ и розвивувати мѣсц. раду школьную.

Таке рѣшене сего пытаня выдѣеся навѣтъ побѣоуц. „Сзас“ они неоповѣдывимъ и давтого промалые дѣлѣ за удержаньемъ нынѣшной организаціи мѣсц. рады шк. и большама выборомъ председателю, домагаеся однако, щобы улекшено до нихъ приступъ людями интеллигентнымъ и повальнымъ (а мы инше дождае безъ огляду, шо тѣ люди суть рускыи священниками, або псалемными сельскими, членами рускихъ товариствъ). Еслибы сей „проектъ“ ставея справдѣ въ ась выше наведенѣой формѣ закономъ, тогда существованье мѣсц. радѣ шк. ставеябы совсѣмъ алюворичнымъ, а спѣдательный, черезъ окр. раду шк. именованый мѣсц. председателю будо бы сѣшнымъ орудіемъ окр. рады. Давтого и другой корреспондентъ „Сзас“ у, котрый напославъ „Dodatek“ до „Uwag nad kwestyonalnymъ своего коллеги, каже справедливо „Najmniej właściwy sposób zarządzenia temi (бѣдѣльностью або неждарности радѣ шк. мѣсц.) jest właśnie ten, który ankietę szkola i pytaniami 14 proponował się zadać, бо ало не аявде до именованя председателю, котрыйбы хотѣвъ и мѣтъ приѣвти и

цѣ для американского госнодарства, якъ „сѣркеръ и шинны“ аросали майже въ одно и животѣность разомъ. Тому за кождою новою осадю ронтигася рѣвночасно нова сѣтъ желѣзницъ, та дѣйство, якъ ек выше называлисямо — живиенна жила Америки.

Такъ азначилисямо жерела американской продукціи въ ея головнѣйшыхъ основаняхъ: въ великанскихъ земельныхъ просторахъ, котрыя въ дѣи на дѣи роете съ заростомъ новыхъ осадничѣвъ нѣ инъ користивымъ положеню политичнымъ и социальнымъ, въ инъ найпервичнѣйшыхъ служитиваныхъ машинъ и людской працѣ, въ легкости продажи и перевозу. О послѣднихъ еще сложи. Наибольшую перевозку для американского госнодара абукуция будо дотеперь достава абыка до моря, бо ракъ нечувано дешова, ракъ нечувано дорога. Съ середины краю доставляеся абыка на побережье, инъ выше сказано, то желѣзницами то каналами. Обѣ линии часто рѣвнобѣйши абыгаются и конкурируютъ съ собою; тому если канала въ чинѣ замеражи, абыносили желѣзницѣ наравѣ цѣну перевозу (тарифу) о 50%, або и 100% до горы. Часто случалося, шо одна желѣзница, належна до взглядно богатшихъ товариствъ, выдѣлалася

привалиувати съ другими и голосила абукуция майнишій тарифи перевозу абукуция — за „добре слово“. И чинила сего такъ довго, воки прочѣ линии — належна до бѣднѣйшихъ капиталистѣвъ, совсѣмъ не поупадали. Тогда побѣдоносна желѣзница абыносила тарифу три и чотырикратно до горы, щобы отѣтитися за попередній „сухъ“ афта. Въ такомъ то часѣ отдавалъ фермеръ 5 сотнаровѣ шеницы за перевозъ одного сотнара въ Шинжего до Ньюорку. Була то погана борба капиталистѣвъ, котрой кошта, очевидно — ватнани хлѣборобов.

Тогда то абыдѣлели они громадно и розвивули бурливую агитацію противну, повашиваючи до 18.000 товариствъ о 2 1/2 мил. членѣвъ, сканкували шо хвиля афта и абысывали неустанно правительство петиціями, революційными противъ тыхъ шпенкументныхъ шиковахъ. Правительство почало чымъ разъ облыше вступатися ась справедливыми домагавами земледѣльцѣвъ, а коли въ найновѣйшомъ часѣ найвысшій сенатъ въ Вашингтонѣ поддалъ ево сѣю ухваломъ всѣхъ товариствъ желѣзницъ, нѣдѣ наглядѣ правительственный, зачали тарифы обнижати и скоро свадати. Але аще не конче. Невсмыслный хлѣборобовъ американскій користивочи въ ново повашившихъ товариствъ вывалися самъ до будовы и закупа шкораблѣвъ, и сплавляли

свое абыже самъ, творичи тымъ конкуренцію желѣзницамъ и выдушувочи на нихъ тымъ чиномъ еще дешевшій тарифы.

Все то мае понтино на цѣну абыка пренелакій впливъ.

Тому, коли жерела американской продукціи абыдѣлаются въ дни на дѣи, бо роете осадничто и чимъ разъ больше ааюдвижутся преріи, растутъ люди и не ачѣ аемли роете*), — а перешкоды еи, инъ показалисямо, чимъ разъ меншій, стѣ аниесе майже просторонъ межн старымъ а новымъ сѣтвомъ, бо абыка много а перевозѣ чимъ разъ дешевшій. Кто амае, чи неправду говорить економасты абыдукучѣ, шо за кѣлька афта Европа огривае инъ дарѣ отъ Америки: и шеницу по 5—7 ар. найбольше за метричній сотнаръ.

(Далисъ буде.)

*) Самою шеницею абывала Унія р. 1871: 14.021.000 морговѣвъ, а р. 1880: 25.334.679 морговѣвъ. Зобрала р. 1871: 64 1/2 миллионѣвъ метр. сотнаръ, 1880: 131 1/2 мил. метр. сотн. Зборы кукурудзы абыносили 1871: 279 миллионѣвъ метр. сотн.; 1880: 392 мил. метр. сотнаровѣвъ.

*) О именованю въ помѣжѣ членѣвъ мѣсц. рады шк. а не сподѣнойкъ абыорѣ председателю мѣсц. рады шк. и его абукуция на 3 рока постановлено § 11 и § 28. 3., III-го закона школьного.

Червоноскій въ Бабинцях, о. Макогонскій въ
Дубині, даліше о. Варусовичъ въ Псарях, о.
Гуртукъ въ Пугачевцях і о. Фационичъ въ
Саргах. На загальнихъ засіданняхъ того това-
риства, на котрому въ поміжъ наведенихъ
членівъ були лише о. Макогонскій,
представивши членівъ більшістю таку увагу:
1) щобъ звести рідичиню взаємодіянь і
всїмъ Русинамъ обходили свята польскія; 2)
щобъ тую увагу подати до сейму для у-
вільнення; 3) щоби відносини до польсь-
кихъ радъ політичнихъ, щоби они по-
верли тую петицію. На жалъ мусимъ зая-
вити, що въ Русиняхъ не підійшло тогди
цього протесту. Справознавця того засідан-
ня і увагу розбавлено по всїхъ членахъ,
які котрихъ одинъ отіснено заради до о. дек.
Павлаковського о. продожжонкємъ, щоби на
тїмъ председателю товариства заявили ова-
женіе повсюди, що виступають зъ това-
риства, гдѣ такіхъ увагъ пероводили ихъ
внески. О. дек. Недведскій одобривъ тоє
предложеніе, а самъ отіснено до о. Мако-
гонського і Чирвоного, щоби его пере-
вести въ Львоу. Не знаємъ ще, на чїмъ оста-
нуло стануло, але справознавця надїсма,
що всї нашї свещеники, належачі до того
товариства, запротестувать противъ такихъ
увагъ, котрі такъ різко противляють дру-
гій народности і гр. к. обрадоу.

— **Зъ Миклашова** пишуть намъ: Такко
те вистиса нашому бідному селянинові до
якого небудь підприємства або промыслу, бо
заради потрапати на рідичиню перешкоди оті-
снено, котрі уважачуть вѣ томъ Gewerbe-
gesetz. Такъ отіснено і въ Миклашові, гдѣ,
якъ відомо, селяне заложили собі склепъ
і вимуровали циничню на окладъ нафты.
Се дуже несподобалося тамашнимъ жидамъ,
і якъ тамъ немало і майже кождий зъ
нихъ має собі склепчикъ. Тождъ въ заложено
склепу і вимуровано циничню додвинули
для себе Gewerbegesetz, і длатого ужина-
ють рідичиню способнѣ, щоби „убити“ се-
лянскій склепъ і оті него людей отіснити.
Зъ поміжъ циничнихъ підотунѣвъ згадаю
лишь про одинъ. Ого жидко Л. виходить
завсїгда на дорогу, переловлює людей идучи-
хъ до селянського склепу і отіснить ихъ,
щоби не ходили тамъ купувати, бо селяне,
що заложили сей склепъ, занисують купу-
вати і тї будуть мусити за то податокъ
платити. Тимъ словамъ жидко дало вѣри, а
у насъ нема чоловіка, котрийбы мѣгъ людей
поучити і на дорогу правди спроводити.
Хочемо мати надїю, що тамашній свеще-
никъ вступитъ за селянами і пояснить хи-
робрѣть такого жидовського підотунѣ. Треба
просвѣти, просвѣти — для народа...

— **Зъ подѣ Сналы** пишуть намъ: Въ
четверъ дня 10 (22) с. м. выбрався подѣ
вечеръ дїсничій зъ Иванкова і. Владичій до
родичи въ оусїдне село Цыганы. Нїмъ ще
увѣзъ до саянокъ, казанъ днѣ постаты коло
конїй 26-лїтньому парубкови зъ Иванкова
Петрони Вєсаркови, а наймичукови, 15-лїт-
нього молодчєви, давъ вѣ хатї стрїльбу (по-
дѣвку), щоби си вынїзѣ до саянокъ, гдѣ
жандъ си Петро вложити зъ боку. Найми-
чукъ вышпощи за порѣгъ, каже: „Ану,
Петро, чи тебе вїдїло? — і змїрився. Пе-
тро сказавъ еще: „Отъ, не жартуй, та дай
най овода, най запакую“ — ажъ тутъ на-
разъ роздався гукъ. Выбїгъ зъ хаты лїсничій,
але Петро лежавъ вже на землї въ
крови, безъ жадного знаку жита. При сек-
ционаню трупа оказалося, що цїлий набѣ-
вѣ, зложеній зъ 7 лїтокъ, влетѣвъ ему
въ голову і розтрїскавъ си на куснї. Най-
мичука отіснено до Борщєва.

— **Коротка память.** Передъ рокомъ, якъ
відомо, були підняли галицко-польскій газе-
тї страшній праць противъ „N. fr. Presse“
іно дуже неприязного Полякамъ органу
„жидовско-тевтоного“ і змывали вѣдхи,
щоби не предлачували „N. fr. Presse“. Подѣ
тероризмомъ галицко-польскихъ дїсничка-
рѣв і ихъ прихильникѣвъ перестало много
субильнихъ локалїтѣвъ предлачувати „N.
fr. Presse“. Тимъ думали пришеволати газе-
ту до милости для Полякѣвъ. Але „N. fr.
Presse“ держалась приповїдки: на живова-
не не ма сивовани — і мимо сего ни гро-
за не стала привїзївшю для Полякѣвъ, якъ
вѣдхи тїмъ, надїючись, що у галицкихъ
Полякѣвъ всї патріотичній аектї скоро
привїзївають. И справдѣ не минуло цїлѣ ро-
ку, а „N. fr. Presse“ зновъ появилася на
свѣтѣ дїлдово отбраныхъ позицїяхъ та е-
ще і задла піднесеного розголосу придбала
чимало новихъ прихильникѣвъ. Теперъ же
якъ въ саму рідичиню борби противъ „N. fr.
Presse“ обїзвася си газета, що славний пе-
теричій польскій романистѣвъ, И. Крашев-
скій лише спеціально для неї до свѣтлону
внесъ новїсть! За то зъ галицкихъ газетъ
вїзвїзѣтъ ни одна не зановїдѣе съ новими
вїдѣвкѣвъ і своїмъ чєлєстнїмъ акон новїсти
Борщєвского!

— **Драматичне товариство въ Кїсвѣ,**
якъ доповідать „Одєсокій Вїстникъ“, удалось
до генералъ-губернатора съ прошенїемъ,
щоби дозволивъ товариству давати такождъ
мало-рускїхъ представлєнїа, на що
генералъ-губернаторъ охотно привїзвївъ.

— **Въ харивискомъ театрѣ,** якъ вїзвїсѣ

„Одєсокій Вїстникъ“, будуть даватся пред-
ставлєнїа въ (мало-)рускїмъ язїцѣ,
на що предпрїемцѣ мїсєцевыхъ театровъ за
встановлєнїемъ начальника харивиского губер-
нїа одержавъ вже позволенїе. Зъ причини
недостатку артистѣвъ до роль, котрї бу-
ли добре познакомленїи съ язїкомъ і впра-
вїи на сценѣ, дирекція театру завизвала вѣхъ
аматорѣвъ, хотїлихъ брати участь въ та-
кихъ представлєнїяхъ, щоби звонили зголо-
ситися до директора театру.

— **Русинѣ въ Египтѣ.** Въ Египтѣ въ
Александрії сѣтъ пластичномъ великомъ ап-
теки і окладу матеріалѣвъ антикарскихъ
Русинъ і. Василь Олейникъ, смїхъ се-
лянїна зъ Чернихова въ Тернопольскїмъ.
Повазувано намъ приватній листъ, въ ко-
торѣмъ п. Олейникъ завизває одного моло-
дого Русина, фармацевта, до обїята посади
въ своїй аптїкѣ.

— **Найвысшїй трибуналъ въ Вѣднї** об-
винивъ бару Пытлїанову, провѣдичи-
ню антижидовскихъ розрухѣвъ въ Волоч-
нахъ (о чїмъ мы писали вже отсєго часу),
зъ 10 на 5 лїтъ вїзничї. Той трибуналъ
затвердивъ однакъ вырокъ суду 15 лїтъ
вїзничї для І. Волькенберга, котрий до-
вїдъ бандю розбївачѣвъ підхвѣвъ панулу
на добрѣ і. Черняковскому въ Лисичинцяхъ.

— **Єдина литературна тиждєнева часо-
писъ польскїа во Львовѣ,** Туджїей полскї,
заснївала собѣ по 8 лїтѣхъ существованїа
„вїдїча памѣть“; умерла „на сухоты“. Такъ
отже въ р. 1882 во Львовѣ не буде ани одного
польского литературно-наукового письма.
Сей провївъ наилучше доказує польску ми-
нєрїю духову въ Галичинѣ. Русини галиц-
кї, хочъ не розпоряджачуть такими матє-
рїальными средствами, якъ панове-Поляки,
а предѣвъ при ихъ помочи выдвѣвають і роз-
вивають во Львовѣ три литературно-науко-
вї часописи „Зора“, „Правда“ (выдвѣвана
неперїодичными выпусками) і „Свѣтъ“, зъ
котрихъ послѣдня єсть до того часописнєю
наострованю. Зъ того кождому стане ясно,
що руска интеллигенція галицка далеко боль-
ше дбає о своїй розбївѣ духовой, якъ ин-
теллигенція польскїа. Не дивно отже, що мїжъ
польскою т. зв. интеллигенцію науку майже
загално темнота єгипетская...

— **Добробитѣ экономичній французской
республики** проявилъ въ апрѣльнїй способъ
при збираню податкѣвъ въ мѣсєци груднї
с. р. Въ першихъ 15 дняхъ груднїа прине-
сли податки посередїй надмышки надѣ 15
милїонѣвъ франкѣвъ, с. є. милїонъ надмышки
кождого дня. Въ цїлѣмъ же 1881 р. загално
надмышка податкѣвъ показує поважну і
небувалу еще цѣну 207 милїонѣвъ франкѣвъ!
Якже різка суперечнїсть мѣждо добробитѣ
той республики французской а другїхъ дер-
жавъ європейскихъ, котрї мусять боротися
съ злочаснїмъ недоборомъ!

— **На 5 посадѣ учителѣвъ звичайныхъ
при гр. середнїй школѣ рѣльничѣй въ
Черниховѣ,** зъ котрихъ одинъ має бути за-
разомъ директоромъ закладу, розкоує вы-
дѣлъ краснїй конкурєтъ съ речнїцємъ до 31
л. марта 1882. Посады тїє суть: три для
учителѣвъ до выкладу наукъ рѣльничїхъ;
двѣ для учителѣвъ до выкладу наукъ при-
родныхъ і математичныхъ. Директоръ одер-
жавъ вѣльне мешканьє, рѣчну платню въ
сумѣ 1.700 зр., додатокъ активальній въ
сумѣ 360 зр. і додатокъ патиїтнїй въ сумѣ
200 зр. Зъ учителѣвъ до выкладу наукъ
рѣльничїхъ одержитъ кождий вѣльне ме-
шканьє, 1.300 зр. рѣчною платнѣ, 140 зр.
доп. акт. і 200 зр. доп. патиї. Зъ учителѣвъ
до выкладу математики і наукъ природи-
чїхъ одержитъ кождий 1.100 зр. рѣчною
пенсїа, 140 зр. доп. акт. і 200 зр. доп. патиїт.
Всѣ тї учителѣ суть урядниками
красными.

— **(Дрѣбнї вѣсти.)** Цїсаръ удѣлавъ гро-
мадѣ Стирєва въ нов. стрїльскѣмъ 100 зр.
запомогти на будову школы, а громадѣ Воли
Малибюна въ нов. мѣстєвскѣмъ 50 зр. запо-
моги на отіошенїє церкви. — Цїсарєва
повернула вразъ съ архїеки. Марїєву Валерїєву
зъ Гєдєла до Вїднїа. — Дня 17 л. сїчня
1882 р. выдѣе цїсарєва до Ирландїи на се-
зонъ доведїй. — Начальники громады
Гавївъ старобродскихъ п. Котельницкому
выразила красна рада школьна признаєє за
ревну участь въ будовѣ школы і за заос-
трянєє си въ потрібнїхъ анїады. П. Ив. Вѣ-
чай, проє. семинаріи учит. во Львовѣ, одер-
жавъ отъ митронъ конєсторїи похвалнню
грамоту за усїшнє удѣлєванїє науки агро-
номїи въ львовскѣй семинаріи духовнѣй. —
Завїдуюча рада жєлїзничї Карола Людвїка
буде съ новымъ рокомъ авансувати 202
урядникѣвъ і служачїхъ жєлїзничї. Неа-
вансованї одержатъ ремуєнерацию на „коля-
ду“. — Въ Волохахъ въ нов. бродскѣмъ за-
мерзла сими днями на похи Роз. Грицинова
зъ Гуты новон. — Въ Петербурѣ завиза-
лася бандя злочинцѣвъ, котронъ члєни, по-
перєбїраїй за чортѣвъ нападють і обдїра-
ють перестрашенї особы.

Вѣсти опархїальнїй.
Зъ АЕвархїа Львовского.

Презенту одержали: о. И. Богачевскій
зъ Сквїна на Добославцѣ дек. коломыского
і о. Изяричъ Поповичъ вицедеканъ і на-
рохъ зъ Крушєльницѣ на парехїю Стрий.
Завѣдѣвателѣмъ одержали: оо. І. Ко-
бришкїй зъ Добославцѣ въ Угорнахъ дек.
вѣтєвского, К. Ярымичъ зъ Пѣдмопа-
стыря ех сугендо въ Гавїбовичахъ великихъ,
Марїахъ Сеницїй въ Перєволодѣ дек.
Вуцацїго і Павло Козюкъ зъ Дмитровѣ
дек. холєвского.

Зрєлїтєвѣмъ о. Гуваръ зъ Горьдта на
посаду отрудника въ Станиславѣ.

Договѣмъ грамоту одержавъ о. С. Го-
рєдєцїй, прєзєнтъ семинаріи, за ревнє і ус-
сїшнє повнєнїє обовязѣвъ душпаотырскихъ
при мужєскѣмъ дождѣ карїдѣ во Львовѣ.

**Рємуєнерацию за удѣлєванїє науки рє-
лїгїи въ школѣ имени Блєговєтї** во Львовѣ
одержавъ о. А. Полянскїй, прєзєктъ семи-
наріи въ сумѣ 25 зр.

До рукоположєня явилася: пп. Сизъ-
вєотєрѣ Богачевскїй і Левъ Струтинскїй,
котрї одержали вже посвященїє въ члєнѣ
субдїакѣвъ і дїакѣвъ.

До львовскїхъ семинаріи на Іїй рѣвѣ
теологїи принятїи п. Петро Горанюкъ.

Тїтулїумъ тєпєс по 84 зр. призначїло
намѣстнїцтву для укѣлочныхъ теологѣвъ
вїдєвского семинаріи пп. Ив. Пулюя і Гавр.
Горєцкого.

Для достѣлєнїа обрѣдованїа спорѣвъ
мѣждо о. Гоцкїмъ зъ Нирковѣ і Ко. Глєм-
боцкїмъ въ Червоногородѣ вызначєно мїша-
ну комисїю, складуючюю зъ о. декана Га-
ваньского і ко. Туркумъ зъ Язловцѣ.

суть: „Дїєнїаръ“, переписка, статїа памѣ-
щуванїя постома въ журналѣ „Малєкъ“, по-
вѣдѣ также печатаню въ свѣтлѣнїи двохъ
любѣтїй. Шевченка, одну зъ уривкѣвъ,
другу цїлєвотю. Додати належитъ, що въ
всїхъ тїхъ прозачїяхъ працїяхъ Шевче-
нка, якъ і въ повѣдѣхъ, видно горячу любовь
до своєй України, чїстїй благородній ха-
рактеръ поєта і сего нїжнє, чувствительнє
сєрдє.

— **„Бєзталїанє свєтаньє“** оповѣданїє
Васїла Бєрєзкїи печатанє въ свѣтлѣнїи
„Дїєлѣ“ вышло въ особнїй книждѣ. Цїна
80 кр. а. в. безъ перєсїлєкї. Стор. 356 въ
мал. 8°.

— **„Имѣнь“** въ чєстѣ Бго Высокопрєподѣ-
бїи вєсєлїтѣвшого Григорїа Шашковїа,
Архїпрєзєвїтера, Настоятєля Собора Крїло-
ва, Свѣтїника мїнєст. і проч. На памѣть
Бго пятьдєсѣтїлїтнїо рѣчнїцї свѣщєнїєства
въ днѣ 27-го лїстопада 1881. — Имѣнь сєй
ужинѣвъ на 4 голоомъ о. Викторѣ Матїюкѣ,
отрудникѣ въ Перємїшнѣ. Знєвѣць музїки
выражачуть о томъ новѣмъ трудѣ нашого
компонїтора съ великимъ признаєнїємъ. Цї-
на экз. 30 кр. Дѣстѣти можнѣ у о. Матїюкѣ
і въ книгарнї Станїславскѣй.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦИИ.

Ч. П. А. зъ П. Зъ присланою дописю
о кривдѣ громады П. єкорїстаємо. Съ жа-
лємъ треба сказати, що самї громадяне мїє-
го собѣ зашкодили. Просвѣти, просвѣти, а
мєнше будє случайнѣ такою кривдѣ. О даль-
шїй вїстї просїмо. **Ч. П. Т.** Надѣ оспо-
отїю Рогатиньскѣй окрєстности жалємо,
але о томъ сѣтъ вже дописъ въ нїмїшнїхъ
члѣ. Можє Вамъ удѣлєтєся хочъ помало
зѣбрати силы і роздѣлїти соннїхъ. Шо
дѣєси съ читальнєю въ В. подѣ Рогатинькѣ,
котронъ Вы чєрєзъ обрѣнку не могли отш-
кати, не знаємо. Можє тепєрь кто си отпрїє.
Ч. П. С. зъ Самолучєнѣ. Дєкуємо за шїрѣ
желанїа. Подану вїстку о сумнїхъ наслѣ-
дствѣхъ „печєстнѣй“ въ Кїєвнїцкѣй горєвнї
подаємо въ слѣдуючїхъ члѣхъ. **Ч. П. А.**
зъ Семл. Вашу справу переглянемо і дамѣ
отповѣдї по можнєсти єкєро. У насъ налїб-
ралося такихъ справъ множество, тождъ по-
требуюмо часу.

Объявление.

Заступництво ц. к. прив. „Azienda
Assicuratrice“ во Львовѣ подає снївъ до
вѣдомости убєзпечєнїмъ на житєє съ
удѣломъ въ зыску, що сєй (зыскъ) за па-
тиїтѣє с. є. отъ 1875—1880 року
выноснѣтъ 22¹³/₁₀₀ % і завизває рѣвно-
часно интересованыхъ, щоби съ своїми
удѣлами зъ зыску отповѣдно до арт. X за-
галныхъ условїй поступили.

Львовѣ дня 29 л. ст. груднїа 1881.

Заступництво ц. к. прив. Azienda
Assicuratrice во Львовѣ.

Пѣрєхала. Надводскїй.

Въ книгарнї **А. І. ПИКА** (А.
I. Pick) при улицї Сикєстускѣй ч. 11
во Львовѣ появилася: (10—2)

ОПОВѢДАНЯ ДЛЯ НАРОДУ
въ рускїмъ язїцѣ.

Таложє можнѣ дѣстѣти талже за-
всѣгда библїи старого і нового
завѣту і хрїстїянскїй письма
въ рѣжнїхъ язїкахъ.

(1—2) **НА СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЬ!!**
ЗАБАВКИ ДЛЯ ДѢТІЙ
въ найбільшїмъ виборѣ і по наймнєнїхъ цїнахъ поручєє завїзѣтъ зъ добрѣности магазнѣтъ

ГЕНРИКА МИЛЛЕРА
рѣгъ улицї Галицкоє ч. 6.

Ляльки стрїбно убранї съ волосєвѣмъ і безъ, таложє ляльки неубранї, штука по
кр. 15, 25, 30, 40, 50, 60, 70, 80 і зр. 1 до 5. — **Ляльки** клѣтучї Мама, Тата, по
зр. 2 до 5. — **Гры** товарнєкї найновѣшого вымїадєнїа штука отъ кр. 40 до зр. 4.
Забавки Фрєбѣлї науочнѣ для дѣтїй отъ лѣтъ 3 до 10. Штука по кр. 40, 50,
80 і зр. 1 до 5. — **Забавки пудєлковї** предєстєлєнїє: госпєдарствєна, солє,
польованїа, жовїтєрѣвъ і нїшїй въ великѣмъ виборѣ, штука по кр. 20, 30, 35, 40,
50, 60, 70, 90 до зр. 5. — **Инструмєнта музїчнїй** якъ: єкїрїкї, єлєтї, клєр-
нєтї, гармонї і катарїкн о 1 і 4 мєлѣдїяхъ, металѣвоєнї шт. по кр. 20, 30,
40, 60, 80 до зр. 12. — **Убранїа для дѣтїй**, якъ: нєручнїкѣ, охотнїкѣ, жєкѣ,
дєрїцарѣ шт. по зр. 2, 3, 4 до 6. **Вєлїкїй виборѣ приборѣвъ на Божє дє-
рєвцє**, якъ: лѣхтарїкн, бомбѣєрїкн, оводѣ шкїланїй, свѣчки і нїшїй дрѣбнїцї шт.
отъ кр. 1 до 26. **Шопки і Фїгуркн** до шопѣвъ отъ зр. 1 до 5. — **Замовлєнїа**
зъ провинцїа выновїлаємо якъ найсвѣтїтѣйшє отворєтнєю почтєю.

